

Resolutsioon

Corte suprema di cassazione (kassatsioonikohus, Itaalia) 31. märtsi 2022. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

(¹) ELT C 266, 11.7.2022.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poola) 17. novembril 2022 – Syndyk Masy Upadłości A versus Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Kohtuasi C-709/22, Syndyk Masy Upadłości A)

(2023/C 104/16)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Syndyk Masy Upadłości A

Vastustaja: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. veebruari 2019. aasta rakendusotsuse (EL) nr 2019/310, millega antakse Poolale luba kehtestada erimeede, millega tehakse erand direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) (¹) artiklist 226 (ELT L 347, 22.2.2019, lk 19 jj; edaspidi „nõukogu otsus 2019/310“), sätteid, nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (²) (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1; edaspidi „direktiiv 2006/112“), sätteid, eelkõige artikleid 395 ja 273, ning proportsionaalsuse ja neutraalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid ja halduspraktika, mis kõnealuse kohtuasja asjaolude puhul välistavad pankrotihaldurile nõusoleku andmise maksukohustuslase käibemaksukontole kogunenud rahaliste vahendite ülekandmiseks (jagatud maksmise mehhanism) maksukohustuslase osutatud pangakontole?
2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (2007/C 303/01; ELT 2007, L 303, lk 1 jj; edaspidi „harta“) artikli 17 lõiget 1 – Õigus omandile – koostoimes harta artikli 51 lõikega 1 ja harta artikli 52 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid ja halduspraktika, mis välistavad kõnealuse kohtuasja asjaolude puhul pankrotihaldurile nõusoleku andmise maksukohustuslase käibemaksukontole kogunenud rahaliste vahendite ülekandmiseks (jagatud maksmise mehhanism), tuues kokkuvõttes kaasa pankrotis olevale maksukohustuslasele kuuluvate rahaliste vahendite külmutamise eespool nimetatud käibemaksukontol ning ei võimalda sellest tulenevalt pankrotihalduril pankrotimenetluse käigus oma ülesandeid täita?
3. Kas Euroopa Liidu lepingu (ELT 2012, C 326, lk 1; edaspidi „Eli leping“) artiklist 2 tulenevat õigusriigi põhimõtet ja selle rakendamiseks kohaldatavat õiguskindluse põhimõtet, Eli lepingu artikli 4 lõikest 3 tulenevat lojaalse koostöö põhimõtet ning harta artikli 41 lõikest 1 tulenevat hea halduse põhimõtet, võttes arvesse nii nõukogu otsuse 2019/310 konteksti ja eesmärgi kui ka direktiivi 2006/112 sätteid, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisene halduspraktika, mille kohaselt on pankrotihaldurile maksukohustuslase käibemaksukontole kogunenud rahaliste vahendite ülekandmise (jagatud maksmise mehhanism) nõusoleku andmisest keeldumise eesmärk Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määruse (EL) 2015/848 (maksejõuetusmenetluse kohta) (³) (uuesti sõnastatud; ELT 2015, L 141, lk 19) artikli 3 lõike 1 kohase Poola jurisdiktsiooni alla kuuluva pankrotikohtu määratud maksejõuetusmenetluse eesmärkide nurjamine, mis viib lõpptulemusena olukorrani, kus ebasobiva riikliku meetme kohaldamine soosib riigikassat kui võlausaldajat teiste võlausaldajate arvelt?

(¹) ELT 2019, L 51, lk 19.

(²) ELT 2006, L 347, lk 1.

(³) ELT 2015, L 141, lk 19.